

أوقاف الراحي
AL RAJHI ENDOWMENT

Teach Me Islam Program Series

Gift
Not For Sale

ఇస్లామీయ ప్రవర్తన

Prepared By
Zulfi Guidance Center

Telgo

Printed on account of
Saleh Abdulaziz Al Rajhi Endowment Management
(May God bestow mercy on him, his offspring and all Moslems)

www.rajhiawqaf.org

الأخلاق في الإسلام
أعده وترجمه للغة التلغو
شعبة توعية الجاليات في الزلفي
الطبعة الأولى: ١٤٢١/٩ هـ.

٣) المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي . ١٤٢١ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات (الزلفي)

الأخلاق في الإسلام - الزلفي .

٢٨ ص : ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٦ - ٠٠ - ٨٦٤ - ٩٩٦٠

(النص باللغة التلجو)

١. الأخلاق الإسلامية

أ. العنوان

٢١/٤٣٧٥

ديوي ٢١٢

رقم الايداع ٢١/٤٣٧٥

ردمك : ٦ - ٠٠ - ٨٦٤ - ٩٩٦٠

الصف والإخراج: شعبة توعية الجاليات في الزلفي

الأخلاق في الإسلام ఇస్లామియ ప్రవర్తన

సర్వ స్తోత్రములకు ఆర్తుడు అల్లా మూత్రమే. దైవప్రవక్త ఖై వైశాంతి, కరుణా కురువు గాక.

అల్లా మనకు ఇస్లాం పఠాన్ని అనుగ్రహించినందుకు, సద్గుణాలు (అవలంబించాలని) ప్రోత్సహించినందుకు, సద్గుణం గలవారికి గొప్ప ప్రతిఫలం సిద్ధ పరచినందుకు మనము ఆయన స్తోత్రము పఠించాలి.

సద్గుణ సంపన్నులయి యుండుట ప్రవక్తల, పుణ్యాత్ముల గుణం. సద్గుణాల వలన స్థానాల్లో ఉన్నతము లభించును. సర్వ సద్గుణాలు ఇమిడియున్న ఒకే ఒక వాక్యంలో అల్లా ప్రవక్త ఖై ను ఇలా ప్రశంసించాడు.

قال تعالى: ﴿وَأَنْتَ أَعْلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ﴾ الفلم 5

అల్లా ఆదేశం: ﴿నీవు నిస్సందేహంగా మహాన్నతమైన శీలం కలవాడవు)).

(68: ఖలం: 4)

సద్గుణం ప్రేమ, అప్యాయతను జనిస్తుంది. దుర్గుణం వలన ద్వేషం, ఈర్ష్యలు పుడతాయి. సద్గుణం కలిగియున్నవారి ఫలపర్యవసానము ఇహపరాల్లో స్పష్టమై యుంది. అల్లా దైవభయభీతిని సద్గుణంతో కలిపాడు. ప్రవక్త ఆదేశం:

قال ﷺ: ((أَكْثَرُ مَا يَدْخُلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنَ الْخُلُقِ)) أخرجه الترمذي

والعالم.

"అనేక మందిని స్వర్గములో ప్రవేశింపచేసేవి దైవ భీతి మరియు సత్ప్రవర్తన".

(తిర్మిజీ: 2005, హాకిం).

నగుమోముతో ఉండుట, మంచి చేయుట, తోటి మానవులకు బాధ కలిగించ కుండ ఉండుట సద్గుణాల్లో లెక్కించబడుతాయి. వీటితో పాటు మంచి విధంగా మాట్లాడుట, కోపాన్ని దీగమింగుట, కోపం వచ్చినా అదిపైకి అగపడుకుండ ఉండుట, బాధను సహించుట కూడా ఆవశ్యకమైనవిగా ఒక ముస్లిం భావిస్తాడు. ప్రవక్త ﷺ ఇలా ప్రవచించారు:

قال ﷺ: ((بُعِثْتُ لِمَكْرَمِ الْأَخْلَاقِ)) رواه أحمد والبيهقي والحاكم وصححه
 "సద్గుణాలను సంపూర్ణం చేయడానికి నన్ను పంపడం జరిగింది". (అహ్మద్, బైహఖీ, హాకింలు సేకరించారు. ఇది సహాహదీసు అని హాకిం తెలిపారు).

أوصى رسول الله ﷺ أبا هريرة رضي الله عنه بقوله: ((يا أبا هريرة! عليك بحسن الخلق))
 قال أبو هريرة: وما حسن الخلق؟ يا رسول الله! قال: ((تصل من قطعك، وتعفو عمن ظلمك، وتعطي من حرمك)) رواه البيهقي في الشعب

అబూ హురైరా ﷺ కి ఉపదేశిస్తూ ప్రవక్త ﷺ ఇలా అన్నారు: "అబూ హురైరా! సద్గుణ సంపన్నుడై యుండుట ఆవశ్యకమైనదిగా భావించు". సద్గుణం అంటేమిటి? ప్రవక్త అని అబూ హురైరా ﷺ ప్రశ్నించారు. దానికి ప్రవక్త ﷺ "నేతో బంధుత్వం తెంచుకున్నవారితో నేవు బంధుత్వం పెంచుకో, నీకు అన్యాయం చేసిన వారిని మన్నించు, నీకు ఇవ్వనివారికి నేవు ఇవ్వు" అని సమాధానమిచ్చారు. (ఈ హదీసు "షాఅబుల్ ఈమాన్" గ్రంథంలో బైహఖీ సేకరించారు). ముస్లిం నోదరుడా! ప్రశంసనీయమైన ఈ సద్గుణం యొక్క అనన్యమైన ప్రతిఫలం, గొప్ప ప్రభావాన్ని చూడు. ప్రవక్త ﷺ ఇలా ప్రవచించారు:

قال رسول الله ﷺ: ((إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُدْرِكُ بِحَسَنِ خُلُقِهِ رِجَاَ الصَّالِمِ الْقَائِمِ))

"నైతిక గుణాల వల్ల ఒక వ్యక్తికి ఉపవాసమున్న వారి మరియు రాత్రి వేళ తహజ్జుద్ నమాజ్ సలుపు వారంత స్థానం లభించును". (అహ్మద్). సద్గుణాన్ని సంపూర్ణ వ్యావసంతో ప్రవక్త ﷺ జత పరచారు. ఆయన ప్రవచనం:

قال رسول الله ﷺ ((أَكْمَلَ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا وَخَيْرًا كُمْ خَيْرًا كُمْ))
 لِيَسْتَبِيَهُمْ)) أبو داود

‘సత్రప్రవర్తన గలవారే సంపూర్ణ పశ్చాత్తాపము గలవారు, ఇల్లాలితో మంచిగా ప్రవర్తించే వారే మంచివారు’. ఉల్లేఖన: అబూ హురైర ర.అ. (అబూ దావూద్).

قول الرسول ﷺ ((أَحَبُّ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ وَأَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ - عَزَّوَجَلَّ - سُرُورٌ تَدْخِلُهُ عَلَى مُسْلِمٍ، أَوْ تَكْشِفُ عَنْهُ كَرْبَةً، أَوْ تَهَيِّجُ دَيْسًا، أَوْ تَطْرُدُ عَنْهُ جُوعًا، وَلَئِنْ أَتَيْتَ مَعَ أَخِي الْمُسْلِمِ فِي حَاجَةٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَعْتَكِفَ فِي الْمَسْجِدِ شَهْرًا)) رواه الطبراني

ప్రవక్త ర.అ ఈ ప్రవచనాన్ని గమనించు: “అల్లాకు తన దాసుల్లో ప్రయుడు తన సోదరులకు లాభం చేకూర్చువాడు. సత్కార్యాల్లో అల్లాకు అతి ప్రിയమైనది నీవు నీతోటి ముస్లింను సంతోష పరుచుట, లేక అతనిపై ఉన్న ఒక పాపాన్ని తొలగించుట, లేక తోటి ముస్లింపై ఉన్న ఋణాన్ని తీర్చుట, లేక ఆకలి బాధతో ఉన్నవారికి అన్నం పెట్టి ఆ బాధ నుండి తప్పించుట”. ఇంకా ప్రవక్త ర.అ ఇలా తెలిపారు: “ఒక ముస్లిం సోదరుని వెంట ఉండి అతని అవసరాన్ని తీర్చడం, ఒక నెల మస్జిద్ లో “వితికాఫ్” (ప్రార్థన చేస్తూ మస్జిద్ లో ఉండుట) కంటే నాకు ఎంతో ప్రിയమైనది”. (తబ్రాని).

ముస్లిం సోదరుడా! మృదువుగా, ప్రేమగా ఒక మాట నీవు మాట్లాడినా అది నీకు ఒక “సదకా” (దానం) చేసినంత పుణ్యం. ప్రవక్త ర.అ ప్రవచనం: “ఒక మంచి మాట మాట్లాడుట కూడ ఒక “సదకా” (దానం). (బుఖారి, ముస్లిం).

ఇంత పుణ్యం ఎందుకనగా, మంచి మాటలో ప్రశంసనియ్యమైన ప్రభావం ఉంది. మనస్సులను చేరువుగా చేస్తుంది. హృదయాల్ని ప్రేమతో నింపుతుంది. ద్వేషాల్ని నశింపజేస్తుంది.

సద్వర్తన కలిగి యుండాలి, కష్టాన్ని సహించాలని ప్రోత్సహించే దైవప్రవక్త ఆదేశాలు అనేకమున్నవి. అందులో ఒకటి:

قال رسول الله ﷺ ((أَتَى اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتُ وَأَبْعِدَ السَّيِّئَةَ الْخَسَنَةَ تَمَحُّهَا وَخَالَقِيَ النَّاسَ بِخُلُقِي حَسَنٍ)) رواه الترمذي

“ఎక్కడ ఉన్నా అల్లాతో భయపడు. పాపము జరిగిన వెంటనే పుణ్యము చేయి. అందువలన పాపము తూడుకు పోవును. ప్రజల ఎడల సద్ప్రవర్తనతో మెలుగు”. (తిర్మిజి: 1988)

ముస్లిం వ్యక్తి ఎక్కడ ఉన్నా, ఏ కాలంలో ఉన్నా ఇదే సద్ప్రవర్తనతో ఉంటాడు. తన సద్ప్రవర్తన కారణంగా ప్రజలకు ప్రయుడయి ఉంటాడు. ఏ దారిని వెళ్ళినా ఎక్కడికి వెళ్ళినా ప్రజలకు చేరువుగా ఉంటాడు. తను ఒక మెతుకు తన భార్యకు తనివించిన ఇస్లాంలో అతనికి ఒక పుణ్యం ఉంది. ప్రవక్త ﷺ ప్రవచనం:

قال رسول الله ﷺ ((وَأَلَيْكَ مِنْهَا أَنْفَقَتْ مِنْ نَفَقَةٍ فِيهَا صِدَقَةٌ، حَتَّى اللَّقْمَةُ تَرْفَعَهَا إِلَى فِي امْرَأَتِكَ)) رواه البخارى

“నీవు ఖర్చు చేసే ఒక్క దానికి ఒక్క పుణ్యం. నీవు నీ భార్యకు ఒక మెతుకు తనివించిన అది నీకు పుణ్యం”. (బుఖారీ).

ప్రియ సోదరా! విశ్వాసులు పరస్పరం సహోదరులు. ముస్లిం వ్యక్తి తన కొరకు ఇష్టపడినదాన్ని తన సహోదరుని కొరకు ఇష్టపడుట తప్పనిసరి. నీకు ఏది ఇష్టమున్నదో చూసి నీ ముస్లిం సహోదరునికి అదే ఇవ్వు. నీవు నీ కొరకు అసవ్యించుకునే దాన్ని అతనికి దూరంగనే ఉంచు. జాగ్రత్త! అల్లాను పోషక దైవముగా, ఇస్లాను తన ధర్మముగా, ముహమ్మద్ ﷺ ను దైవప్రవక్తగా విశ్వసించిన వ్యక్తిని అవమానపరచకు. అలా చేయకూడదని ప్రవక్త ﷺ ఇలా హెచ్చరించారు.

قال رسول الله ﷺ ((يَحِبُّ امْرِئٌ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ)) رواه مسلم

“ఒక ముస్లిమును హీనపరచడం దుష్ప్రవర్తనగల వ్యక్తి చిహ్నం”. (ముస్లిం). ముస్లిం సోదరుడా! ఇది అన్ని వేళల్లో నులభమైన మార్గం. తెలికైన ఆరాధన.

قال ﷺ لأبي الدرداء: ((أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَيْسَرِ الْعِبَادَاتِ وَأَهْوَنِهَا عَلَى الْبَدَنِ؟)) قَالَ
أَبُو الدَّرْدَاءِ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ ﷺ: ((عَلَيْكَ بِالصَّوْمِ، وَحَسْبِ الْخَلْقِ، فَإِنَّكَ
لَنْ تَعْمَلَ مِثْلَهَا))

ఒక సారి ప్రవక్త ﷺ అబూ దర్దాః ను ఉద్దేశించి "ఆరాధనల్లో సులభమైనది, శారీరకంగా తెలివైన ఓ విషయం నీకు తెలుసనా?" అని అడిగారు. తప్పక తెలుపండి దైవప్రవక్తా అని విన్నవించుకున్నారు అబూ దర్దాః అప్పుడు దైవప్రవక్త ﷺ "మౌనంగా ఉండుట, సద్గుణ సంపన్నుడయి యుండుట ఆవశ్యకమైనదిగా భావించు, అలా ప్రవర్తించు. అలాంటి మరో ఆచరణ నీవు చేయలేవు" అని దైవప్రవక్త ﷺ హితవు చెప్పారు.

సద్గుణ సంపన్నుడయిన విశ్వాసునికి తన సద్వర్తన ప్రతిఫలం, రాతంతా తహజ్జుద్ చేసే మరియు పగలు ఉపవాసముండే విశ్వాసుని ప్రతిఫలంతో సమానం. ప్రవక్త ﷺ ఇలా ప్రవచించారు. సైతిక గుణాల వల్ల ఒక వ్యక్తికి ఉపవాసమున్న వారి మరియు రాత్రి వేళ తహజ్జుద్ నమాజ్ సలుపు వారంత స్థానం లభించును. ఈ హదీసు ఆధారంగానే అబూ దర్దాః ఇలా చెప్పారు: విశ్వాసుడు తన ప్రవర్తన సంస్కరించుకుంటూ ఉంటాడు. చివరికి అతని సద్వర్తన అతన్ని స్వర్గంలో చేర్చుతుంది. మరొకతను తన ప్రవర్తన సంస్కరణచేయడు. చివరికి అతని దుష్ప్రవర్తన అతన్ని నరకంలో పడేస్తుంది.

సద్వర్తన నిదర్శనాలు

సద్వర్తన అంటే అందులో ఎన్నో గుణాలు చేరుతాయి. అందులో కొన్ని ఈ క్రిందివి.

మనిషి ఎక్కువ లజ్జగలవాడయి ఉండాలి. ఒకరికి బాధ కలిగించకుండా, లాభం చేకూర్చాలి. సత్కవంతుడు, తక్కువ మాట్లాడువాడు, ఎక్కువ పనిచేసేవాడయి ఉండాలి, వృధా విషయాల నుండి దూరంగా, బంధుత్వాన్ని పెంచువాడు, సహనపరుడు, కృతజ్ఞుడు. సంతృప్తి పడువాడు, సహనశీలి, మృదువుడు,

సోశీల్సుడు, కనికరుడు అయి ఉండాలి. దూషించువాడు, శపించువాడు, చాడిలు చెప్పువాడు, పరోక్షంగా నిందించువాడు, తొందరపాటుగలవాడు, పిసిసారి, ఈశ్వాపరుడు అయి ఉండకూడదు. సంతోషము, ఉల్లాసము, ఆనందముతో ఉండి. ప్రేమ అల్లా కొరకే ఏ దానితోనైనా సంతృప్తి ఉంటే అదీ దైవం కొరకే, అసహ్యం ఉంటే అదీ దైవం కొరకే ఉండాలి.

సర్వర్తనగల వ్యక్తి ప్రజలు బాధ కలిగిస్తే ఓర్పు వహిస్తాడు. వారితో వద్దైనా తప్పు జరిగితే ఏదో ప్రతికూలమైన హేతువు ఉండవచ్చు అని భావిస్తాడు. వారి తప్పుల్ని పట్టడానికి వారి వెంట పడకుండా ఉండడానికి, వారి లోపాలను, రహస్యాలను దెవులాడకుండా ఉండే ప్రయత్నం చేస్తాడు. అలాంటివాడు ఏ స్థితిలోగాని దుర్గుణుడు, దుష్ప్రవర్తన గలవాడు కావటం అసంభవం.

అనేక చోట్ల దైవప్రవక్త ﷺ సర్వర్తన ప్రాముఖ్యతను, సర్వర్తనగల వ్యక్తికి లభించే గొప్ప ప్రతిఫలాన్ని తాకిడుగా చెప్పారు.

وعن أسامة بن زريق قال: كنا نجلس مع رسول الله ﷺ إذ جاءه أناس فقالوا: من أحب عباد الله إلى الله تعالى؟ قال: ((أَحْسَنُهُمْ أَخْلَاقًا)) رواه الطبراني

ఉసామా బిన్ షరీక్ కథనం: మేము దైవప్రవక్త ﷺ సమక్షంలో కూర్చుని ఉండగా కొంత మంది వచ్చి ఇలా ప్రశ్నించారు. 'అల్లాకు తన దాసుల్లో ఏయుడు ఎవడు? దానికి సమాధానంగా దైవప్రవక్త ﷺ "వారి లో నైతికగుణాలు కలిగి యున్న వ్యక్తి" అని చెప్పారు. (తబ్రానీ)

وعن عبد الله بن عمر قال سمعت رسول الله ﷺ يقول: ((أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَحَبِّكُمْ إِلَيَّ، وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟)) قالوا: نعم يا رسول الله. قال: ((أَحْسَنُكُمْ خُلُقًا)) أخرجه الترمذي

అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ * కథనం: దైవప్రవక్త ﷺ ఇలా ప్రశ్నించగా నేను విన్నాను. "మీలో నాకు ఏయుడు మరి ప్రళయ దినాన నాకు తోడుగా ఉండే

వ్యక్తి ఎవరో మీకు తెలుపనా?". తప్పక తెలుపండి అని సహచరులు విన్న వింతుకోగా "మీలో సద్ప్రవర్తన గల వ్యక్తి". అని ఆయన చెప్పారు. (అహ్మద్).

وقال ﷺ: (بِمِنْ شَيْءٍ أَثْقَلَ فِي مِيزَانِ الْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ))

"ప్రళయ దినాన మానవుని త్రాసులో ఉంచబడే అత్యంత భారమయిన వస్తువు అతని సత్ప్రవర్తన". (అహ్మద్)

దైవప్రవక్త ﷺ ప్రవర్తన

దైవప్రవక్త ﷺ తమ సహచరులకు బోధించే ప్రవర్తనకు ఆయన గొప్ప నిదర్శనగా ఉండేవారు. సద్ప్రవర్తనను తమ సహచరుల ముద్దిలో ఉపదేశాలతో నాటే ముందు తమ నడవడిక, ఆచరణతో ఉన్నతమైన సద్ప్రవర్తన ఏమిటో వారి ముద్దిలో నాటేవారు.

عن أنس رضي الله عنه قال: خُصِمَتِ النَّبِيُّ ﷺ عِظْمَ سَمْنٍ، وَاللَّهِ مَا قَالَ لِي: أَفْ قَطًّا، وَلَا قَالَ لَشَيْءٍ: لِمَ فَعَلْتَ كَذَا؟ وَهَلَّا فَعَلْتَ كَذَا؟ رواه مسلم

అనస్ రకధనం: పది సంవత్సరాలు నేను దైవప్రవక్త ﷺ సేవలో ఉన్నాను. అల్లా సాక్షి! ఒక్కసారి కూడా నన్ను హూః అని అనలేదు. ఇలా ఎందుకు చేసావు? అలా ఎందుకు చేయలేదు? అని ఏనాడు అనలేదు. (ముస్లిం).

وعنه رضي الله عنه قال: كنت أمتني مع رسول الله ﷺ وعلى برد نجراني غليظ الحاشية، فأدركه أعراقي فجده جدة شديدة، حتى نظرت في صفحة عاتق رسول الله ﷺ وقد أثرت به حاشية البرد من شدة الجدة، ثم قال: يا محمد مر لي من مال الله الذي عندك! فالتفت إلي رسول الله ﷺ وضحك، وأمر له بعتاء. رواه البخاري

"అనస్ రకధనం: ఒకసారి నేను దైవప్రవక్త ﷺ వెనక నడుస్తుండగా -అప్పుడు ఆయన నజ్రాన్ లో తయారైన మందమైన అంచుగల ఒక దుప్పటి వేసుకొని

యున్నారు- ఒక గ్రామీణుడు వచ్చి దుప్పటిని వడిగా లాగాడు. దాని వలన దైవప్రవక్త ﷺ మెడపక్కన మచ్చ ఏర్పడింది నేను స్వయంగా చూసాను. మళ్ళీ అతను ఇలా అడిగాడు. ముహమ్మద్! నీ సంరక్షణలో ఉన్న దైవధనం నాకింత ప్రసాదించు. దైవప్రవక్త ﷺ అతని వంక తెరిగి చూస్తూ నవ్వారు. అతనికి ఇవ్వ వలసినదిగా ఆదేశించారు. (బుఖారీ).

దైవప్రవక్త ﷺ ఇంట్లో ఏమి చేసావని ఆయిషా రజియల్లాహు అన్హాను ప్రశ్నించినప్పుడు, ఆమె ఇలా చెప్పారు: ఆయన ఇంటి పనుల్లో తమ ఇల్లాలకి సహకరిస్తూ ఉండేవారు. నమాజ్ సమయమయిన వెంటనే వుజూ చేసుకొని నమాజ్ కొరకు ముస్లిం వెళ్ళేవారు. (ముస్లిం).

وعن عبد الله بن حارث قال: (ما رأيت أحدا أكثر تبعا من رسول الله ﷺ) الترمذي

అబ్దుల్లా బిన్ హరీస్ * కథనం: దైవప్రవక్త ﷺ కంటే ఎక్కువ చిరునవ్వు నవ్వేవారిని నేను చూడలేదు. (తిర్మిడీ).

దైవప్రవక్త ﷺ గుణవోషణలలో, ఆయన దాత, ఎన్నడూ పిసిసారితనం చేయ లేదు. శూరుడు, సత్యం నుండి ఎన్నడూ వెనక్కి తిరగలేదు. న్యాయశీలి, ఎన్నడూ తీర్పు చేయడంలో అన్యాయం చేయలేదు. పూర్తి జీవితంలో సత్యవంతుడు, ఎశ్వసనీయుడు అనే ప్రఖ్యాతి చెందారు.

عن جابر قال: (ما سئل النبي ﷺ قط فقال: لا) متفق عليه

జాబిర్ * కథనం: దైవప్రవక్త ﷺ ఎవరైనా ఏదయినా అడుగుతే లేదు అని ఎన్నడూ అనలేదు. (బుఖారీ, ముస్లిం).

ఆయన తమ సహచరులతో పరిహాసములాడేవారు. (ధనిక, పెద బెధ లేకుండా) అందరితో కలసి ఉండేవారు. పిలవాళ్ళను తమ వడిలో కూర్చోబెట్టి ఆటలాడే వారు. ఆహ్వానాన్ని అంగీకరించేవారు. వ్యాధిగ్రస్తుల్ని పరామర్శించేవారు. (అపరాధుల సాకును) ఒప్పుకునేవారు.

తమ సహచరులను వారికి నచ్చిన మంచోపదేశంతో సంబోధించేవారు. మాట్లాడు తుండేవారి మాట మధ్య అభ్యంతరం కలిగించే వారుకారు.

عن أبي قتادة رضي الله عنه قال: لما جاء وفد النجاشي قام النبي ﷺ يعلمهم، فقال له أصحابه: نكفيك، فقال: ((إنهم كانوا لأصحابنا مكرمين، وإني أحب أن أكاثرهم)).

అబూ ఖతాద رضي الله عنه కథనం: ఒక సారి నజ్వాషి రాయబార బృందం ఒకటి దైవప్రవక్త ﷺ వద్దకు వచ్చి సమీపిండు స్వయంగా దైవప్రవక్త ﷺ వారి సేవ చేస్తున్నది చూసి ఆయన సహచరులు దైవప్రవక్తా! మీరు ఇందండ్రి మేము చేస్తాము అని విన్నవించుకోగా, ఆయన "వారు మా సహచరులతో మంచి విధంగా ప్రవర్తించారు. ప్రతీకగా నేను కూడా వారి ఆతిథ్యం మంచి విధంగా చేయాలనుకుంటున్నాను" అని అన్నారు.

ఇంకా దైవప్రవక్త ﷺ ఇలా అనేవారు: నేను ఒక దాసునినీ, దాసుడు ఎలా తింటాడో అలాగే నేను తింటాను. అతను ఎలా కూర్చుంటాడో అలా నేను కూర్చుంటాను. ఆయన గాడిదపై స్వారి చేసేవారు. నిరుపేదలను పరామర్శించేవారు.

సత్యత

పొవ్వనుడు సత్యవంతుడు. అన్ని స్థితుల్లో సత్యవంతుడు. తన ప్రభువు పట్ల ప్రజల ఎడల, తన మాటలో, చేష్టలో సత్యవంతుడు. అల్లా ఆదేశం:

قال تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ التوبة 119

శివశ్యాసించిన ప్రజలారా! అల్లాకు భయపడండి. సత్యవంతులకు తోడ్పడండి (9: తౌబా: 119).

عن عائشة رضي الله عنها قالت: (ما كان خلق أبغض إليّ رسول الله ﷺ من الكذابين...) رواه أحمد

అయిషా రజీయల్లాహు అన్తా కథనం: అబద్ధం కంటే ఎక్కువ మరో ప్రవర్తన దైవప్రవక్త ﷺకు అసహ్యంగా లేకుండింది. (అహ్మద్).

وسئل رسول الله ﷺ أيكون المؤمن جباناً؟ قال: ((نعم!)) قيل له: أيكون المؤمن
بخیلاً. قال: نعم! قيل له: أيكون المؤمن كذاباً؟ قال: ((لا...)) رواه مالك

హిస్సానుడు పిరికివాడగునా? అని దైవప్రవక్తను ప్రశ్నించినప్పుడు "అవును" అని అన్నాడు. హిస్సానుడు పిసినారగునా? అని అడిగినప్పుడు "అవును" అని అన్నారాయన. అబద్ధికారి కాగలడా? అని ప్రశ్న వచ్చినప్పుడు "లేదు" అని అన్నాడు దైవప్రవక్త. (మాలిక్).

ఇస్లాం ధర్మంపై ఒక అబద్ధాన్ని చెప్పడం అతి చెడ్డ పాపం. అలాంటివారికి ప్రతిఫలంగా లభించేది నరకమే. దైవప్రవక్త ఇలా ప్రవచించారు:

قال ﷺ: ((مَنْ كَذَبَ عَلَى مُتَعَمِّدًا فَلْيَبْوَأَ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ)) رواه البخاری

"ఎవరైతే ఉద్దేశ్య పూర్వకంగా ఒక విషయము స్వయంగా కల్పించుకొని ఆ అబద్ధాన్ని నాపై మోపుతాడో అతడు తన నివాసాన్ని నరకంలో నిర్మించు కోవలసి ఉంటుంది". (బుఖారి).

బాలల మనుస్సులో సైతం సత్యాన్ని నాటాలని, వారు ఆ మనుగడను అనుసరిస్తూ యౌవనంలో అడుగుపెట్టాలని ఇస్లాం మనల్ని ప్రోత్సహిస్తుంది. అబూ హురైరా ఈ ఉల్లేఖనంలో దైవప్రవక్త ఇలా ప్రవచించారు:

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن الرسول ﷺ قال: ((مَنْ قَالَ لِصَبِيٍّ: تَعَالِ، هَكَأ، ثُمَّ لَمْ يَغْطِهِ فَبَيَّ كَذِبَةً)) رواه أحمد

"ఇదిగో, తీసుకో అని ఎవరైతే ఒక పిల్లవాన్ని పిలిచి అతనికి ఏమి ఇవ్వకుండా అది కూడా ఒక అబద్ధం" (అహ్మద్).

దైవప్రవక్త ఈ తమ అనుచర సంఘాన్ని పరిహాసం, నవ్వించుటకయిన అబద్ధం విడనాడాలని ప్రోత్సహించారు.

عن أبي أمامة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: ((أَنَا زَعِيمٌ بِبَيِّتِي فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ

تَرَكَ الْكَلْبَ وَإِنْ كَانَ مَازِحًا ((أخرجه ابو داود .

అబూ ఉమాయ్ ❀ ఉల్లేఖించారు, దైవప్రవక్త ❀ ఇలా శుభవార్త ఇచ్చారు: "పరిహాసానికయినా అసత్యము చెప్పని వ్యక్తి కోసం స్వర్గం మధ్యలో నివాసం లభిస్తుందని నేను హామీ ఇస్తున్నాను. (అబూ దావూద్).

ఒక వ్యాపారి తన సరుకు అమ్మడానికి అబద్ధం చెప్పుతాడు. వాస్తవానికి దైవప్రవక్త ❀ అలా చేయకూడదని వారించారు. ఆయన ఆదేశం:

قال ❀ ((لَا يَجِلُّ لِمَنْ يَبِيعُ مِبْلَعَةً يَعْلَمُ أَنَّ بِهَا دَاءً (يعني: عيب) إِلَّا أَخْبَرَ بِهِ))

رواه البخاري

"ఒక ముస్లిం ఓ సరుకును అమ్మేటప్పుడు అందులో ఉన్న లోపం తెలిసి కూడా దాన్ని (కొనెవారికి) చెప్పకపోవుట ధర్మసమ్మతం కాదు". (బుఖారి).

అమానతు

ఇస్లాం తమ అనుచరులకు (మోహిసులు) అమానతులను అదా చేయాలని ఆదేశిస్తుంది. ప్రతి వ్యక్తి తను చేసే పని అదీ చిన్నదైనా, పెద్దదయినా తన ప్రభువు తనూ చూస్తున్నాడు అనే విషయం తెలుసుకోవాలి.

ముస్లిం తనపై అల్లా విధించిన విషయాలపై నెరవేర్చడములో విశ్వసనీయుడు. ప్రజల ఎడల ఎడల ప్రవర్తించడంలో సయితం విశ్వసనీయుడు. అమానతు అంటే: ఒక వ్యక్తి ఏ పని అతనిపై విధించడం జరిగిందో దాన్ని అతను సంపూర్ణంగా చేయడానికి కృషి చేయడం అని భావం. అల్లా ఆదేశం: సూరె నిసా 4, ఆయకు 58.

قال الله تعالى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا، وَإِذَا حُكِمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَعْلَمُوا بِالْعَدْلِ﴾ النساء: ٥٨

(అమానతులను యోగ్యులైనవారికి అప్పగించండి. ప్రజల మధ్య తీర్పు చేసేటప్పుడు న్యాయంగా చేయందని అల్లా మిమ్మల్ని అజ్ఞాపిస్తున్నాడు)

قال ﷺ : ((لَا يَلْبِسُ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ، وَلَا يَزِينُ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ)) أخرجه أحمد

అనన్ * ఇలా అన్నారు: మహాప్రవక్త ﷺ సెలవిచ్చారు: "ఎవరిలో నయితే అమానతు లేదో వారిలో ఈమాన్ (పొవ్వసం) లేదు. ఎవరిలో వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకునే గుణం లేదో వారిలో ధర్మమే లేదు". (అహ్మద్)

అమానతు అంటే ఈ రోజుల్లో కొందరు అనుకునే విధంగా "ఒకరి వస్తువును భద్రంగా కాపాడి తను అడిగినప్పుడు తిరిగి ఇవ్వడం" అంత మాత్రం కాదు. అంతకంటే విశాలమైన భావాలు (విషయాలు) అందులో వస్తాయి. అమానతు అదా చేయడం, అప్పగించడం అంటే: ఒక వ్యక్తి ఏ పని, లేక విధి అతనికి నిర్ణయించబడిందో, అది ధర్మ నికి సంబంధించినదైనా లేక ప్రాపంచిక వ్యవహారాలకు సంబంధించినదైనా, ¹ అది మనఃపూర్వకంగా నెరవేర్చాలి.

వినయము

ముస్లిం అవమానానికి గురి కాకుండా వినయ, నమ్రతగలవాడై యుంటాడు. గర్వపడుట, అహంకరించుట ఒక ముస్లింకు హింసనీయంకాదు. అల్లా అదేశం:

قال تعالى: ﴿وَاعْقِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الشعراء 210

﴿పొవ్వసులలో నిన్ను అనుసరించేవారి పట్ల మృదువుగా మెలుగునూ (26: షుఆరా: 215). దైవప్రవక్త ﷺ ప్రవచనం:

قال رسول الله ﷺ : ((ما تواضع أحدٌ لله إلا رفعه)) أخرجه مسلم

"ఎవరయితే అల్లా: కొరకు వినముడవుతాడో అల్లా: అతన్ని ఉన్నతంగా చేస్తాడు". (ముస్లిం).

మరో చోట దైవప్రవక్త ﷺ ఇలా ఉపదేశించారు: "మీరు వినయ, నమ్రత పాటించండి అని అల్లా: నాకు వహీ (సందేశం) పంపాడు. ఎంతవరకు అనగ మీలో ఒక వ్యక్తి మరో వ్యక్తిపై గర్వించకూడదు. ఒక వ్యక్తి మరో వ్యక్తికి అన్యాయం చేయకూడదు". (ముస్లిం).

ఎనయ, నమ్రత ప్రత్యక్ష రూపాలు: బీద, నిరుపేదలతో కూర్చుండుట, కలియ గలుపుగా ఉండాలి. వారై పెత్తనం చలాయించకూడదు, గర్వించకూడదు. ప్రజల మధ్య మందహాసముతో ఉండాలి. ఇతరులకంటే తనే ఉన్నతుడు, గొప్పవాడు అన్న ఫిలింగ్స్ (భావం) మనిషికి ఉండ కూడదు.

దైవప్రవక్త ﷺ మహాప్రవక్త అయినప్పటికీ ఇంటిని శుభ్రపరిచేవారు, మేకపాలు పిండేవారు, బట్టలకు అతుకులు వేసి కుట్టుకునేవారు. ఆయన తమ బానిసతో కలసి తినేవారు. మార్కెట్ నుండి ఆయన స్వయంగా ఖరీదు చేసేవారు. వ్యాసులైన చిన్న, పెద్ద, ధని, పేద బేధం లేకుండా కలసేవారు, ముసాఫహ్ చేసేవారు.

లజ్బా

లజ్బా, బిడియం వ్యాపారం భాగాల్లో ఒక భాగం. బుఖారీ, ముస్లిం గ్రంథాల్లో వచ్చిన దైవప్రవక్త ﷺ ఆదేశానుసారం: లజ్బా గుణం వలన మేలు తప్ప మరేమి చేకూరదు. వ్యాపారానికి ఈ మహిమన్నత గుణం ఆదర్శం. దైవప్రవక్త ﷺ ఆయన మహాలజ్బా గుణం గలవారు. అబూ సరూద్ ﷺ ఉల్లేఖనం ప్రకారం: దైవప్రవక్త ﷺ కు ఏదైనా విషయం అసహ్యం కలిగించిందంటే, అది మేము ఆయన ముఖము చూసి తెలుసుకునేవారము. లజ్బాగుణం ముస్లింను సత్యమాట పలుకడం, విద్య అభ్యాసించడం, మంచిని ఆదేశించడం, చెడును నివారించడం నుండి ఆపదు. ఉదా: లజ్బాగుణం ఉమ్మె సల్కా రజియల్లాహు అన్తా ను ఈ విషయాన్ని దైవప్రవక్త ﷺతో ప్రశ్నించడానికి అడ్డుపడలేదు. ఆమె ఇలా ప్రశ్నించారు: దైవప్రవక్త! అల్లా హాల్ (ధర్మ) విషయాలు అడుగుతే సిగ్గుపడదు. స్త్రీలకు స్వప్న స్థలమైనచో స్నానం చేయుట తప్పని సరియా? "అవును స్వప్న స్థలం అయినట్టు తెలిసి తడి చూసినచో స్నానం చేయాలి" అని ప్రవక్త సమాధానమిచ్చారు. (బుఖారీ).

కాని లజ్బాగుణం ముస్లింను అడ్డుపడితే అదే. అతను దుష్కార్యాలు చేయు నప్పుడు. అతనిపై విధించబడినదానిని సంపూర్ణంగా నిర్వర్తించకుండా

ఉన్నప్పుడు. ఒకరి లోపాల్ని బహిష్కరణ చేయటం చేయాలని పూనుకున్నప్పుడు.

అల్లా పట్ల లజ్జగుణంతో మెలగడం ఎంతైనా అవునరం. పొవ్వసుడు తన సృష్టికర్తైన అల్లా పట్ల సిగ్గుపడుతాడు. ఆయన అతనికి ఉనికి ప్రసాదించి, అనేక మరాలు నొసంగాడు. కనుక ఆయన విధేయతలో, మరాల కృతజ్ఞత తెలుపుటలో ఆశ్రద్ధ చూపుటకు సిగ్గుపడాలి. దైవప్రవక్త ﷺ ఇలా ఆదేశించారు: "సిగ్గుపడటానికి ప్రజలకంటే అల్లా ఎక్కువ అర్హతగలవాడు". (బుఖారీ).

దుర్గుణాలు

జూల్మ్ - (అత్యాచారం, అన్యాయం)

వాస్తవ ముస్లిం తరపున ఎన్నడూ ఒకరికి "జూల్మ్" కాదు. ఇస్లాంలో "జూల్మ్" నిషిద్ధం. అల్లా ఆదేశం:

قال تعالى: ﴿وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نَفْسَهُ عَذَابًا كَبِيرًا﴾ الفرقان 19

ఇమీర్! ఎవడు "జూల్మ్"కి పాల్పడుతాడో, అతనికి మేము కఠిన శిక్షను రుచి చూపిస్తాము. (25. ఫుర్ఖాన్: 19).

قال النبي ﷺ: قال الله تعالى: ((يا عبادي إني حرمت الظلم على نفسي وجعلته

بينكم محرماً، فلا تظالموا...)) مسلم

దైవప్రవక్త ﷺ ఆదేశం: అల్లా ఇలా ఆదేశించాడు: "ఓ నా దాసులారా! నేను దొర్లన్యాన్ని నిషిద్ధిస్తున్నాను. మీరు కూడా ఒకరి పై నొకరు దొర్లన్యం చేయడం నిషిద్ధం అని భావించండి, అలాగే ఆచరించండి". (ముస్లిం).

"జూల్మ్" మూడు రకాలు:

1- మానవుడు తన ప్రభువు పట్ల "జుల్మ్" చేయడం. అనగా తను తన ప్రభువును తిరస్కరించుట. అల్లా ఆదేశం:

قال تعالى: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ البقرة: ٢٠٤

﴿అవిశ్వాస మార్గం అవలంబించేవారే దుర్మార్గులు﴾ (2: బఖర: 254).
దైవరాధనలో ఇతరుల్ని భాగస్వామి చేయడం అనగ (దైవానికి అంకితం చేసే) ఆరాధనల్లో కొన్నిటిని దైవేతరులకు చేయుట. ఇది కూడా "జుల్మ్".

قال تعالى: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ لقمان: ١٣

అల్లా ఆదేశం: ﴿నిశ్చయంగా ఇతరుల్ని దేవునికి భాగస్వాములుగా చేర్చటం పరమ దుర్మార్గం﴾ 31: లుఖ్మాన్: 13

2- ఒక వ్యక్తి తన తాటి మానవులపై చేసే "జుల్మ్". అది వారి శిలమానాల్లో జోక్యం చేసుకొని బాధించడం, లేక వారిని శారీరకంగా బాధించడం, లేక అధర్మంగా వారి నామ్మును కాజేసి బాధించడం, దైవప్రవక్త ﷺ ఇలా ఉపదేశించారు:

قال النبي ﷺ: ((كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ، وَمَالُهُ، وَعَرَضُهُ.)) سلم.

"ఒక ముస్లిం యొక్క ధన, మాన, ప్రాణము మరొక ముస్లింపై హరాం (నిషిద్ధం)". (ముస్లిం).

قال النبي ﷺ: ((مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرَضٍ أَوْ مِنْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدَرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخَذَ مِنْ مِيتَاتِ صَاحِبِهِ لِحَمَلِ عَلَيْهِ)) رواه البخاري

ఎవని పై తన సోదరునుని అవమాన పరచిన లేక మరే విధమైన అన్యాయం ఉన్నచో దిర్ హమ్ దీనార్ (డబ్బు, ధనం) చెల్లని ఆ రోజు రాక ముందే (క్షమాపణ కోరి లేక వారి హక్కు ఇచ్చేసి) తొలిగిపోవాలి. (లేదా) ఆ

రోజా బాధించినవాని వద్ద పుణ్యాలున్నచో తను ఎంత అన్యాయము చేసాడో అన్ని పుణ్యాలు తీసుకొనబడును. అతని వద్ద పుణ్యాలు లేనిచో వీడుతుని పాపాలు తీసుకొని అతనిపై వేయబడును. (బుఖారీ).

3- మనిషి తన ఆత్మపై చేసుకునే జూల్మ్ (అన్యాయము). అదేమిటనగ నిషిద్ధ విషయాలకు పాల్పడుట. అల్లా ఆదేశం:

قال تعالى: ﴿وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ البقرة ٥٧

“వారు మాకు ఏ మాత్రం అన్యాయం చేయలేదు. తమకు తామే అన్యాయం చేసుకున్నారు” (2: బఖర: 57).

నిషిద్ధ కార్యాలకు పాల్పడుట మనిషి తన ఆత్మపై “జూల్మ్” (అన్యాయము) చేసినట్లు. ఎందుకనగ, అల్లా తన దాసులకు పంచినదానిలో ఆక్షేపించి నట్టగును. అల్లా ఆదేశం చూడండి:

ఈర్ష్య

ఈర్ష్య దుర్గుణాల్లో ఒకటి. ముస్లిం దాని నుండి దూరంగా ముసులు కోవడం తప్పనిసరి. ఎందుకనగ, అల్లా తన దాసులకు పంచినదానిలో ఆక్షేపించి నట్టగును. అల్లా ఆదేశం చూడండి:

قال تعالى: ﴿أَمْ يَحْذَرُونَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ النساء ٥٤

“ఇతరులను చూచి వారు అసూయపడటానికి కారణం అల్లా వారికి తన అనుగ్రహాన్ని ప్రసాదించాడనా?” (4: నీసా: 54).

ఈర్ష్య రెండు రకాలు:

1- మనిషి ఒక వ్యక్తి వద్ద ఉన్న ధనం, శక్తి విద్య లేక అధికారు లాంటి వరం నశించిపోయి తనకు లభించాలని కాక్షించడం.

2- ఒకరి వద్ద ఉన్న ఓ అనుగ్రహం అది అతనికి లభించకున్నా ఆ వ్యక్తి వద్ద ఉండకుండా నశించిపోవాలని కోరడం.

يقول الرسول ﷺ: ((يَا كُمْ وَالْعَسَدَ، يَا الْعَسَدَ يَأْكُلُ الْخَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ
الْحَطَبَ أَوْ الْعُثْبَ)) أبو داود

"మిమ్మల్ని మీరు ఈర్ష్య నుండి రక్షించుకోండి. ఎందుచేతనంటే నిప్పు కట్టిల్లి భస్మపటలంలా చేసినట్లు ఈర్ష్య సత్కార్యాలన్ని స్వాహా చేస్తుంది. (అబూ దావూద్).

ఒక వ్యక్తి వద్ద ఉన్న అనుగ్రహం, అది నశించిపోవాలని కాక్షించకుండా తనకు కూడా అలాంటిదే కావాలని కోరడం ఈర్ష్య అనబడదు.

మోసం

ముస్లిం తన సొదరుల పట్ల మంచి చెయువాడు. ఏ ఒకరికీ మోసం చేయదు. తాను తనకు కోరునది తన సొదరునికి కోరుతాడు. దైవ ప్రవక్త ﷺ ఇలా సెలవిచ్చారు.

قال الرسول ﷺ: ((مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا)) رواه مسلم

"మోసము చేయువారు మాలోని వారు కాదు". (ముస్లిం).

أن رسول الله ﷺ مرَّ على صَبْرَةِ طَعَامٍ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا فَتَالَتْ أَصَابِعُهُ بِلَآءًا، فَقَالَ: ((مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟)) قَالَ: أَصَابَتِ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: ((إِنَّمَا جَعَلَتْهُ فِرْقَ الطَّعَامِ كَيْ يَرَادَ النَّاسَ، مِنْ غَشٍّ فَلَيْسَ مِنِّي)) أخرجه مسلم

దైవప్రవక్త ﷺ ఒక సారి ధాన్యముల కుప్ప నుండి దాటుతు అందులో చెయ్యి వేస్తే ప్రెళ్ళకు తడి అంటింది. "ఇదేమిటి ఓ వ్యాపారి?" అని అడిగారు. "వర్షము కురిసినందు వలన తడిసినవి (అయితే వాచిన నేను క్రింద ఉంచాను) ప్రవక్త"

అని జవాబిచ్చాడు ఆ ధాన్యాల యజమాని. "అదేపైన ఎందుకు ఉంచలేదు ప్రజలకు తెలిసేది. మోసము చేయువారు మారోని వారు కారు". అని దైవప్రవక్త హెచ్చరించారు. (ముస్లిం).

దుష్కర్వం

మానవుడు తనకున్న విద్యకారణంగా ఒక్కోసారి దుష్కర్వానికి గురి అవుతాడు. ఇక ఇతరులపై, లేక విజ్ఞానులపై పెత్తనం చూపుతూ, వారిని నిచుగా చూస్తాడు. ఒక్కో వ్యక్తి తనకు ఉన్న ఆస్తి, సంపదల కారణంగా ధురభిమానానికి లోనయి, ఈ మూలంగా ప్రజల ఎడల అహంకారభావంతో ముసులుతాడు.

ఒక్కో మనిషి తనకున్న ఒలం, శక్తి లేక తనను చేసే ఆరాధన లాంటి పనులతో ధురభిమానానికి గురవుతాడు.

కాని నిజమైనముస్లిం దుష్కర్వం, ధురభిమానానికి గురికాకుండా దాని నుండి దూరంగా జాగ్రత్తగా ఉంటాడు. ఇబ్లిసును స్వర్గం నుంచి వైదొలిగించింది అతని దుష్కర్వం. అహంకారమేనన్న విషయం ముస్లిం గుర్తుంచాలి. ఆదం అలైహిస్సలాంకు సజ్దా చేయి అని అల్లా అతన్ని ఆదేశించినప్పుడు అతడు "నేను అతడికంటే శ్రేష్ఠుణ్ణి నీవు నన్ను అగ్నితో సృష్టించావు. అతన్ని మట్టితో" అని అన్నాడు. అల్లా కారుణ్యం నుండి అతను దూరం కావడానికి ఇదే కారణం అయింది.

దుష్కర్వం, అహంకారభావం చికిత్స: ఏమిటనో ప్రతి వ్యక్తి తనకు అల్లా నొసంగిన అనుగ్రహాల్లో అది; విద్య, లేక ధనం, లేక ఆరోగ్యం మొదలయినవి ఏమైనా, అల్లా ఏ క్షణంలోనైనా తిరిగి తన నుంచి తీసుకునే శక్తిగలవాడు అని తెలుసుకోవాలి.

నైతిక గుణాలు ఆర్పించు మార్గాలు

స్వాభావికమైన ౬ గుణాన్ని మార్పుకోవాలంటే అతికష్టం అనడంలో సందేహం ఏమౌతలెదు. అయినా అది అసాధ్యం, అసంభవంకాదు. కొన్ని సాధనాలు, వివిధ మార్గాలున్నవి. వాటి ఆధారంగా మనిషి సద్వర్తన ఆర్పించవచ్చును. అందులో:

1- సలామతుల్ అఖీద (పావ్స శుద్ధి): పావ్సం మహాత్తరమైన విషయం. సర్వసాధారణంగా మనిషి నడవడిక, స్వభావం, అతని ఆలోచనకు, పావ్సానికి, అతను అవలంబించిన మతానికి ప్రత్యక్ష రూపంగా ఉంటాయి.

సద్వర్తనగల పావ్సుడే సంపూర్ణ పావ్సం గలవాడు. పావ్సం సరిగ్గా ఉంటే ప్రవర్తన కూడా చక్కగా ఉంటుంది. సరియైన పావ్సంగల వ్యక్తికి అతని ఆ పావ్సం సత్యత, దాతృత్వం, సంయమనం, శూరత్వం మొదలయిన సద్గుణాలను ప్రోత్సహిస్తుంది. అదే విధంగా అబద్ధం, విసినారితనం, కోపం, అజ్ఞానం మొదలయిన దుర్గుణాల నుండి హెచ్చరిస్తుంది.

2- దుఆ: అది గొప్ప ద్వారం. ఒక దాసుని కొరకు అది తెరువబడుతే దైవదాతృత్వం, శుభం కురుస్తునే ఉంటుంది. సద్గుణ సంపన్నుడవ్వాలని, దుర్గుణాలకు దూరంగా ఉండాలని కోరువారు దైవ శుభం కోరాలి. దైవం అతనికి సద్గుణాలు ప్రసాదిస్తాడు. దుర్గుణాల నుండి దూరమొందుతాడు. ఈ విషయంలో మరియు ఇతర విషయాల్లో దుఆ చాల ప్రయోజనకరమైనది. అందుకే దైవప్రవక్త షి విషయ, నమతతో అల్లాని చాలా అర్థించేవారు. అల్లా ఆయనకు సద్గుణాలు ప్రసాదించాలని, తక్కిరె తప్రామ తరువాత చదవే దుఆయే ఇస్తాప్రాహ్ కోరుకునేవారు.

((اَللّٰهُمَّ اهْدِنِيْ لِيَخْسَنِ الْاَخْلَاقِ، لَا يَهْدِيْ لِاَحْسَنِهَا اِلَّا اَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّيْ سَيِّئَهَا، وَلَا يَصْرِفْ عَنِّيْ سَيِّئَهَا اِلَّا اَنْتَ)) رواه مسلم

"అల్లాహుమ్మహ్ దినీ లిఅహ్ సనిల్ అఖ్ లాఖి, లా యహ్ ది లిఅహ్ సనిహ్ ఇల్లా అన్ త. వన్ రిఫ్ అన్ని సయ్యిఅహ్, లా యన్ రిఫ్ అన్ని సయ్యిఅహ్ ఇల్లా అన్ త. (ముస్లిం).

భావం: అల్లా! నీవు నాకు సద్గుణాలు ప్రసాదించు. నీవు తప్ప మరెవ్వడూ సద్గుణాలు ప్రసాదించువాడు లేడు. అల్లా! నన్ను దుర్గుణాల నుండి దూరముంచు, నీవు తప్ప మరెవ్వరూ దుర్గుణాల నుండి దూరముంచలేడు.

3- ముజాహిద: (ప్రయత్నం, కృషి) ఈ ప్రక్రియంలో "ముజాహిద" చాల ప్రయోజనకరంగా ఉంటుంది. ఎవడు సద్గుణాలు అలవర్చుకోటానికి దుర్గుణాలను విడనాడడానికి ముజాహిద చేస్తాడో అతనికి అనేక మేళు లభించును. భయంకరమైన కీడు అతని నుండి దూరమగును. కొన్ని గుణాలు సహజమైనవి, మరికొన్ని ఆర్జించులసని యుంటాయి. అవి శిక్షణ, అభ్యాసముతో వస్తాయి. మనిషి "ముజాహిద" ఒక సారి, రెండు సార్లు లేక కొంచెం ఎక్కువ సార్లు చేసి విడనాడరాదు. జీవితాంతం చేస్తూ ఉండాలి. ఎందుకనగా ఈ "ముజాహిద" ఆరాధనలో లెక్కించబడుతుంది. అల్లా ఆదేశం చూడండి.

قال تعالى: ﴿وَأَعْبُدْهُ رَبُّهُ حَيْثُ كَانَ الْقَوْلُ الْحَقُّ﴾ : 99

తప్పకుండా వచ్చే చివరి గడియ వరకు నీ ప్రభువు దాస్యం చేస్తావుండు (15: హుజ్: 99).

4: "ముహ్ సబ": చెడ్డ పని చేసినప్పుడు తన ఆత్మను విమర్శించి, మరోసారి ఆ చెడ్డపనికి అది పాల్పడకుండా ఉండే ప్రయత్నం చేయాలి.

5: సద్వర్తన వల్ల సంభవించే ప్రభావాలను యోచించాలి. ఏ విషయం యొక్క ఫలితం ఎలా ఉంటుందో తెలుసుకుంటే, వాటి సత్ఫలితాలపై గ్రహిస్తే అవి చేయుట మరియు చెయుటకు ప్రయత్నించుట సులభమగును.

6: దుర్గుణాల దుష్ఫలితం పట్ల చింతన చేయాలి. దుర్గుణం వల్ల కలిగే శాశ్వత బాధ, విడదీయని రోధ, హతాశ్రావం, అనూహం, ప్రజల మనుస్సుల్లో ద్వేషాలు పెరగటం లాంటి విషయాలపై గమనించాలి (దుర్గుణం నుండి

దూరము ఉండాలి)

7: ఆత్మశుద్ధి చేసుకోలేననే నిరాశకు గురికాకూడదు. పోవాలి అని నిరాశపెందుట మంచి విషయం కాదు. ఎన్నాటికి అది అతనికి తగిలింది. తన సంకల్పాన్ని దృఢపరుచుకొని, సంపూర్ణంగా ఆత్మశుద్ధి చేయుటకు ప్రయత్నం చేయాలి. దానిలో ఉన్న లోపాలి, తేకుండా చేసి ప్రయత్నం చేయాలి.

8: మందహాసము, చిరునవ్వుతో ఉండాలి. ముఖము చిల్లించి, మాడ్చు ముఖముతో ఉండకూడదు. ఒక వ్యక్తి తన ముస్లిం సోదరున్ని కలిసినప్పుడు చిరునవ్వు నవ్వుట "సదకా" చేసినంత సమానం. దానిపై అతనికి పుణ్యం. దైవప్రవక్త ఊలా శుభవార్త ఇచ్చారు.

قال النبي ﷺ ((جَسَمُكَ فِي وَجْهِ أَحَبَّكَ لَكَ صَدَقَ)) أخرجه الترمذي

"నీ సోదరున్ని కలిసి చిరునవ్వు నవ్వుట నీకు "సదకా" చేసినంత సమానం". (తిర్మిజి) మరో సందర్భంలో ఊలా తెలిపారు.

وقال النبي ﷺ ((لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلِقٍ))

رواه مسلم

"ఏ ఒక చిన్న సత్కార్యాన్ని చిన్నచూపుతో చూడకండి. అది మీ సోదరున్ని మందహాసముతో కలియుట అయినా సరే". (ముస్లిం).

9: చూచి చూడనట్లు ఉండాలి. ఇది మహాపురుషుల గుణం. ఈ గుణం వలన ప్రేమ ఎక్కువకాలం ఉండును. (ప్రేమ లేని వారిలో ప్రేమ) కుదిరింపజేయును. శతృత్వాన్ని నశింపజేయును.

10: సంయమనం, సహనం: అది సద్గుణాల్లో అతి గొప్పది. జ్ఞానంకలవారి ఉన్నతమైన గుణం. సంయమనం అంటే ఆగ్రహం కలిగినప్పుడు దాన్ని దీగమింగుట. సంయమనం అంటే ఆ గుణంగల వ్యక్తి కోపం రాకూడదు అని కాదు. ఆగ్రహం పెంచే కారణాల జిబిలో చిక్కుకొని తీవ్రకోపానికి గురి అయినప్పుడు తనను తాను ఒడ్డుకుకోవాలి. ఒక వ్యక్తిలో సంయమనం గుణం

చోటు చేసుకుందంటే అతన్ని ప్రేమించేవారి సంఖ్య పెరుగుతుంది. అతన్ని ద్వేషించేవారి సంఖ్య తరుగుతుంది. అతని స్థానం ఉన్నతమవుతుంది.

11: మూర్ఖుల తెరువుకు పోకుండా యుండుట: మూర్ఖుల జోలికి పోనివారు తన మానాన్ని కాపాడుకుంటాడు. తనకు తాను తృప్తిగా ఉంటాడు. వారి నుండి బాధకరమైన మాటలు వినకుండా శాంతిపొందుతాడు. అల్లా ఇలా ఆదేశించాడు.

قال تعالى: ﴿خَلِّ الْقَوْلَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ الأعراف 199

శుభ్రుత్వం, మన్నింపుల వైఖరిని అవలంబించు. మంచిని ప్రబోధించు. మూర్ఖులతో వాదానికి దిగకు) (వారి తెరువుకు పోకు) (7: ఆవా: 199).

12: దూషించవద్దు.

13: బాధను మరచిపోవాలి: నీకు ఎవరైన బాధ కలిగిస్తే దాన్ని మరచిపో. అతని పట్ల నీ మనుస్సులో కల్పపంలేకుండా ఉండును. అతనితో భయపడకుండా ఉండు. తమ సోదరుల తరపు నుండి కలిగిన బాధను మరువకుండా గుర్తుంచుకునేవారిలో వారి పట్ల ప్రేమ ఉండదు. అలా మరువనివారు వారితో కలిసి జీవితం గడుపలేరు. ఎంత మరువగలుగుతావో అంత బాధను మరచిపో.

14: మన్నింపు వైఖరి అవలంబించాలి. చెడు చేసినవారికి ప్రతీకారంగా మంచి చేయాలి. స్థానాలు ఉన్నతం కావడానికి ఇది ఒక సబబు. అందులో శాంతి ఉంది. ప్రతీకారంతో తృప్తిపడే మనుస్సుకు (ఆ అవకాశము ఇవ్వకుండా) నిరోధించి నట్టగును.

15: దాతృత్వం: దాతృత్వం ప్రశంసనీయమైనది. పసివారితనం నిందార్జమైనది. దాతృత్వం ప్రేమను ఆకర్షిస్తుంది. శతృత్వాన్ని దూరం చేస్తుంది. మంచి ప్రస్తావన సంపాదించి. తప్పిదాలను, లోటుపాట్లను కప్పిఉంచుతుంది.

16: అల్లా వద్ద ప్రతిఫలం పొందే నమ్మకం ఉండాలి. మహిమాన్నతమైన గుణాలు ఆర్జించడానికి సహాయపడే విషయాల్లో ఇది అతి గొప్పది. ఓషిక, ముజాహద, ప్రజల నుండి బాధలు, కష్టాలు భరించుటకు కూడా ఇది సహాయ

పడుతుంది. విశ్వాసునికి తన సద్గుణాలకు, ఆత్మను అదుపులో ఉంచు కున్నందుకు అల్లా ప్రతిఫలం ఇచ్చేవాడున్నాడని విశ్వసించినప్పుడు మరింత ఎక్కువ సద్గుణాలు అర్థించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. ఈ దారిలో ఎదురయ్యే కష్టాలు కూడా తెలికగా ఏర్పడుతాయి.

17: కోపం నుండి దూరముండాలి. కోపం ఒక అగ్ని. అది గుండెల్లో మంటలు లేపుతుంది. దౌర్జన్యం చేయాలని, ప్రతీకారం తీసుకోవాలని, తృప్తిపొందాలని ప్రోత్సహిస్తుంది. మనిషి తనకు కోపం వచ్చినప్పుడు తన మనుషునను అదుపులో ఉంచుకుంటే తన మానాన్ని, గౌరవాన్ని కాపాడుకోగలుగుతాడు. తరువాత హిస్సెన సాకులు చెప్పి పరిస్థితికి, హస్తాక్షాపానికి దూరంగా ఉంటాడు. (కోపం ఎంత చెడ్డదో క్రింది హదీసు ద్వారా తెలుస్తుంది).

عن أبي هريرة رضي الله عنه جاء رجل إلى النبي ﷺ فقال: يا رسول الله! أوصني، فقال: ((تغضب)) ثم ردد مرارا فقال: ((لا تغضب)). رواه البخاري

అబూ హురైరా رضي الله عنه ఈ కథనం: ఒక వ్యక్తి ప్రవక్త ﷺ వద్దకు వచ్చి 'నాకు ఏదైనా ఉపదేశించండి' అని అర్థించాడు. ఆయన ﷺ "కోపగించుకోకు" అని బోధించారు. ఆ వ్యక్తి దాని తరువాత కూడా మరొకరికి 'ఉపదేశించండి' అని అర్థించసాగాడు. దైవప్రవక్త ﷺ ప్రతీసారి "కోపగించుకోకు" అని మాత్రమే బోధించారు. (బుఖారి).

18: ఉద్దేశ్యపూర్వకమైన ఉపదేశాన్ని, నిర్మాణాత్మకమైన విమర్శనను స్వీకరించాలి. తనలో ఉన్న లోపం అతనికి తెలుపబడుతే దాన్ని స్వీకరించి దాన్ని దూరం చేసుకోవాలి. తన లోపాల పట్ల తాను తెలిసితెలియనట్లు ఉండిపోతే, ఆత్మశుద్ధి సంపూర్ణంగా చెయలేడు.

19: ఒక మనిషికి ఏ పని చేయాలని నిర్ణయించబడిందో దాన్ని అతడు పరిపూర్ణముగా చెయ్యాలి. అలా తను చివాట్లకు, ఎత్తిపోడుపులకు, గద్దెపులకు, నీచమైన సాకులు చెప్పుట నుండి దూరముంటాడు.

20: తప్పు జరుగుతే దాన్ని ఒప్పుకోవాలి. బొంకులాడకుండా జాగ్రత్త ఉండాలి. ఇది సద్గుణానికి ఒక చిహ్నం. ఎలాంటి అబద్ధం చెప్పకుండా ఉంటాడు.

తప్పును ఒప్పుకొనుట ఘనతగల విషయం. అలా ఆ వ్యక్తి ప్రఖ్యాతి ఇనుమడింపజేయబడుతుంది.

21: సత్యం అవశ్యకమైనది. దాని ప్రభావం ప్రశంసనీయమైనది. సత్యం వలన మనిషి గౌరవ, మర్యాద, అతని స్థానం పెరుగుతుంది. అది అసత్య కనటు, వ్యాకులం, పరితాపం, హీనత్వ సాకుల నుండి కాపాడుతుంది. ప్రజలు అతనికి చేసే కిడు నుండి, అతడు నమ్మికదోహ కాకుండా రక్షిస్తుంది. అతనిలో గౌరవం, ధైర్యం ఆత్మ విశ్వాసం (సెల్ఫ్ కాన్ఫిడెన్స్) తెచ్చిపెడుతుంది.

22: చెడు చేసినవారిని మాటిమాటికి చీవాట్లు పెట్టుట, ఎత్తివోడుచుట మానుకోవాలి. ఆ దుర్గుణం ఆగ్రహాన్ని ఆహ్వానిస్తుంది. శతృత్వానికి కారణ భూతమవుతుంది. కష్టతరమయిన విషయాలు వినవలసి వస్తుంది. జ్ఞానుడు, బుద్ధిమంతుడు ప్రతి చిన్నపెద్ద విషయంపై తన నోదరుల్ని చీవాట్లు పెట్టడు. తాను ఓ హేతువు వెతుకుతాడు. ఒక వెళ చీవాట్లు పెట్టవలసి ఉంటే అది మృదువుగా, మంచి విధంగా ఉండాలి.

23: సద్గుణులు, మంచివాళ్ళకు తోడు (దోస్తాన) ఉండాలి. సద్గుణ సంపన్నుడుగా మారే విషయాల్లో ఇది అతిగాప్పది. మంచిని మనుసుస్సలో నాటుకొని యుండుటకు ముఖ్య కారణం అవుతుంది.

24: పరస్పర సంభాషణ, సమావేశ పద్ధతులను పాటించాలి. ఆ పద్ధతులు ఇవి: మాట్లాడే వ్యక్తి మాట శ్రద్ధతో వినాలి. మధ్యలో మాట ఆపవద్దు. అబద్ధం చెబుతున్నారని (నిందించవద్దు). హేళన చేయవద్దు. మాట పూర్తి కాక ముందు సమావేశం నుండి వెళ్ళ వద్దు.

ఇంకా, సలాం చేస్తు సమావేశంలో పాల్గొనాలి. సలాం చేస్తు బైటికొనాలి. సమావేశాల్లో ఇతరులకు చోటు కల్పించాలి. కూర్చున్న వ్యక్తిని లేపి అతని చోట కూర్చోవద్దు. కలసి కూర్చున్న ఇద్దరిలో వారి అనుమతి లేకుండా విడదీయ కూడదు. ఒక్కరిని వదలి ఇద్దరు పరస్పరం రహస్యంగా మాట్లాడు కోవద్దు.

25: ప్రవక్త ﷺ జీవిత చరిత్ర చదువుతూ ఉండాలి, అది దాన్ని చదవేవారి ముందు మానవత ఎరిగిన దానికంటే ఒక గొప్ప ఆదర్శాన్ని చూపుతుంది. మానవ జీవిత సరళిలో ఒక సంపూర్ణ మార్గం ఉంచుతుంది

26: ప్రవక్త ﷺ సహచరుల చరిత్రను కూడా చదువుతూ ఉండాలి.

27: సద్గుణాలకు సంబంధించిన రచనలు చదవాలి. అవి సద్గుణాలను బోధిస్తూ, వాటి ఘనత తెలుపుతాయి. వాటిని అర్థించటానికి సహాయ పడుతాయి. దుర్గుణాల నుండి హెచ్చరిస్తాయి. వాటి దుష్ఫలితాన్ని, వాటి నుండి దూరమండే విధానాన్ని తెలుపుతాయి.

విషయ సూచిక

المحتويات

1	ఇస్లామియ ప్రవర్తన	3	الأخلاق في الاسلام	1
2	సద్వర్తన నిదర్శనాలు	7	علامات حسن الخلق	2
3	దైవప్రవక్త ﷺ ప్రవర్తన	9	أخلاق الرسول ﷺ	3
4	సత్యత	11	الصدق	4
5	అమానతు	13	الأمانة	5
6	వినయము	14	التواضع	6
7	లజ్జా	15	الحياء	7
8	జుల్మ్ - (అత్యాచారం)	16	الظلم	8
9	ఈర్ష్య	18	الحسد	9
10	మోసం	19	الغش	10
11	దుష్కర్మం	20	الغرور	11
12	నైతిక గుణాలు ఆర్థించు మార్గాలు	21	من وسائل اكتساب الأخلاق	12

ﷺ ఈ గుర్తు ఉన్నచోట "సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం" చదవండి.

ﷻ ఈ గుర్తు ఉన్నచోట "రజియల్లాహు అన్హు" చదవండి.

يهدي ولا يبيع

أوقاف الراجحي

AL RAJHI ENDOWMENT

سلسلة برنامج علمي الإسلام

الأخلاق في الإسلام

إعداد

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

تلقو

طبع علم نفقة

إدارة أوقاف صالح عبدالعزيز الراجحي

غفر الله له ولوالديه ولجنته ولجميع المسلمين

www.rajhiawqaf.org